

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 18. januar 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1047
Dok.: EHL40937

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger

(Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligforeninger m.v., idrætsanlæg og kommuner)

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som nye stykker:

”Stk. 2. Politidirektøren kan efter ansøgning give almene boligorganisationer og andre foreninger, organisationer m.v., der repræsenterer mindst 75 pct. af husstandene i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af boligområdet og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Stk. 3. Politidirektøren kan efter ansøgning give idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af egne indgange, facader, indhegninger m.v. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”

2. Efter § 2 indsættes:

”§ 2 a. En kommune kan efter drøftelse med politidirektøren foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som be-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

nyttes til almindelig færdsel, med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i området.”

§ 2

I lov om behandling af personoplysninger, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 503 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 26 a indsættes som nyt stykke:

”Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på kommuners tv-overvågning omfattet af tv-overvågningslovens § 2 a.”

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for rigsmyndighedernes behandling af oplysninger på Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger. Lovens § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at give boligforeninger mv., idrætsanlæg og kommuner mulighed for efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning af visse områder, der benyttes til almindelig færdsel.

Tv-overvågning er et redskab, som politiet kan bruge ved opklaringen af forbrydelser, og som derved kan være med til at styrke indsatsen for at bekæmpe kriminalitet. Tv-overvågning kan også mere generelt være med til at skabe en øget følelse af tryghed og sikkerhed for borgerne. Der synes endvidere at være en udvikling i befolkningens holdning til tv-overvågning på frit tilgængelige steder, således at færre er principielt betænkelige herved.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

Det foreslås, at boligforeninger mv. i udsatte boligområder efter tilladelse fra politidirektøren kan tv-overvåge boligområdet og arealer i direkte tilknytning hertil, f.eks. stiarealer og parkeringspladser, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Det foreslås endvidere, at idrætsanlæg efter tilladelse fra politidirektøren kan tv-overvåge egne facader, indgange, indhegninger m.v. samt arealer i direkte tilknytning til idrætsanlægget, f.eks. adgangsveje og parkeringspladser, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Det foreslås endelig, at kommuner, som ønsker det, efter drøftelse med politidirektøren kan foretage tv-overvågning af områder, der benyttes til almindelig færdsel, som led i en generel tryghedsskabende indsats over for borgerne.

2. Gældende ret

2.1. Tv-overvågningsloven

2.1.1. Tv-overvågningslovens regler om privates tv-overvågning er udformet ud fra en afvejning af navnlig hensynet til privatlivets fred, herunder borgernes adgang til at kunne færdes i det offentlige rum uden at blive overvåget, over for hensynet til kriminalitetsforebyggelse mv.

Efter tv-overvågningsloven må private som hovedregel ikke foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, jf. lovens § 1.

Forbuddet mod privates tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, gælder både for private enkeltpersoner og for private juridiske personer, herunder f.eks. private virksomheder og foreninger. Forbuddet omfatter ikke tv-overvågning, der foretages af offentlige myndigheder, jf. pkt. 2.4 nedenfor.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om den oprindelige tv-overvågningslov, at den ovennævnte stedlige afgrænsning af forbuddet mod privates tv-overvågning svarer til definitionen af ”vej” i (den nu ophævede) normalpolitivedtægts § 2, dvs. ”enhver offentlig eller privat gade, plads, vej, bro, tunnel, passage, sti, trappe eller lignende areal, der benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter”, jf. Folketings Tidende 1981-82 (2. samling), Tillæg A, s. 3835 (se nu ordensbekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) § 2, stk. 2). Det fremgår endvidere, at også praksis efter færdselslovens § 1, hvorefter loven gælder for ”vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter”, er vejledende for afgrænsningen af forbuddet efter tv-overvågningsloven.

Tv-overvågningsloven regulerer således ikke, i hvilket omfang private kan foretage tv-overvågning af områder, som ikke benyttes til almindelig færdsel, f.eks. i hvilket omfang en boligforening kan tv-overvåge områder i bebyggelsen, som ikke er frit tilgængelige, f.eks. aflåste cykel- eller parkeringskældre. Det må i første række afgøres efter reglerne i persondataloven, om en sådan behandling af personoplysninger i det enkelte tilfælde er saglig og proportional, jf. pkt. 2.2 nedenfor.

Udtrykket ”tv-overvågning” er i lovens § 1, stk. 2, defineret som vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Tv-overvågning i lovens forstand omfatter både tilfælde, hvor overvågningen er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, og tilfælde, hvor sådan billedoptagelse ikke finder sted, og hvor overvågningen alene har karakter af en umiddelbar iagttagelse på tv-skærm eller lignende.

Udtrykket ”vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning” indebærer, at iagttagelse eller optagelse skal ske for at føre kontrol med personer og deres adfærd. Kameraer, der opsættes for at føre kontrol med f.eks. en maskines funktion eller for at iagttage eller optage dyrs adfærd i naturen, falder uden for loven. Der skal endvidere være tale om optagelse eller iagttagelse af en vis varighed, som ikke er begrænset til bestemte begivenheder eller begivenhedsforløb. Loven finder således ikke anvendelse på kameraer, der f.eks. i en bank kun optager, når nogen aktiverer en særlig alarmknap. I disse tilfælde har overvågningen ikke den systematiske karakter, der er forudsætning for, at lovens regler finder anvendelse.

Overtrædelse af lovens generelle forbud mod privates tv-overvågning straffes med bøde, jf. tv-overvågningslovens § 5, stk. 1.

2.1.2. Efter tv-overvågningsloven gælder der fire undtagelser fra det generelle forbud mod privates tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, jf. § 2, nr. 1-4.

For det første er tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, hvor der drives erhvervsvirksomhed, undtaget fra forbuddet, jf. § 2, nr. 1. Det gælder dog kun, hvis overvågningen foretages af den, som har rådighed over området.

For det andet er tv-overvågning af pengeautomater, vekselaugtomater og pengetransportbiler undtaget fra forbuddet, hvis overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, jf. § 2, nr. 2. Overvågningen må kun være rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.

For det tredje kan pengeinstitutter, spillekasinoer, hoteller og restaurationer samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, foreta-

ge tv-overvågning af egne indgange og facader, jf. § 2, nr. 3. Desuden kan disse erhvervsdrivende tv-overvåge arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader, som naturligt kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, hvis tv-overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

For det fjerde er tv-overvågning, hvor billederne ikke bliver optaget/lagret, undtaget fra forbuddet, når overvågningen foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 2, nr. 4. I modsætning til de tre første undtagelser er det her kun tilladt at tv-overvåge på sådan måde, at billederne vises ”live” f.eks. på en eller flere skærme i et overvågningsrum.

2.1.3. Private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal ved skiltning eller på anden tydelig måde oplyse om overvågningen, jf. tv-overvågningslovens § 3, stk. 1. Skiltningens pligten gælder dog ikke ved tv-overvågning af pengetransportbiler og tv-overvågning uden optagelse af billeder som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 3, stk. 2.

Offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal ligeledes ved skiltning eller på anden tydelig måde give oplysning herom, jf. tv-overvågningslovens § 3 a, stk. 1. Dette gælder dog ikke ved tv-overvågning, som foretages af politiet eller kriminalforsorgen, eller tv-overvågning som foretages med henblik på beskyttelse af militære anlæg, jf. § 3 a, stk. 2.

Det fremgår af det pågældende lovforslags bemærkninger, at afgrænsningen af ”steder, hvortil der er almindelig adgang” i lovens §§ 3 og 3 a i alt væsentligt svarer til den stedlige afgrænsning i (den nu ophævede) normalpolitivedtægts § 3, dvs. f.eks. jernbane- og rutebilstationer, butikker og offentlige kontorer, forlystelsessteder, badeanstalter og befordringsmidler, herunder hyrevogne, jf. Folketingstidende 1981-82, Tillæg A, s. 3838 (se nu ordensbekendtgørelsens § 2, stk. 1).

Overtrædelse af skiltningens kravet straffes med bøde, jf. tv-overvågningslovens § 5, stk. 1.

2.2. Persondataloven

2.2.1. Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) gælder for enhver form for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, jf. lovens § 1, stk. 8. Persondataloven omfatter behandling af personoplysninger, som foretages både af private og offentlige myndigheder i forbindelse med tv-overvågning, og behandlingen skal således i givet fald leve op til de krav, som følger af persondataloven.

Persondatalovens § 5 indeholder en række grundlæggende principper for den dataansvarliges behandling af oplysninger, herunder regler om indsamling, ajourføring og opbevaring mv. Behandling af oplysninger skal ske i overensstemmelse med ”god databehandlingskik”, jf. § 5, stk. 1. Dette indebærer, at behandlingen skal være rimelig og lovlig. Indsamling af oplysninger må endvidere kun ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling af oplysningerne må ikke være i strid med disse formål, jf. § 5, stk. 2.

I kravet om udtrykkelighed ligger, at den dataansvarlige i forbindelse med indsamlingen skal angive et formål, som er tilstrækkeligt veldefineret og velafgrænset til at skabe åbenhed og klarhed omkring behandlingen, og at formålet skal defineres med en vis præcision. I kravet om saglighed ligger, at en indsamling skal ske til løsning af en opgave, som det ligger inden for den offentlige myndigheds område at varetage, henholdsvis inden for den (lovlige) virksomhed, som den private foretager.

Det vil eksempelvis være i strid med saglighedskravet, hvis en person gennemser optagelser fra en tv-overvågning, uden at dette har et sagligt formål. Kravet om saglighed indebærer også, at der i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed ikke må zoomes ind for at iagttage personer, hvis dette ikke sker som led i varetagelsen af det saglige formål med tv-overvågningen (kriminalitetsbekæmpelse).

Efter § 5, stk. 3, skal de oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Bestemmelsen indeholder et proportionalitetsprincip, hvorefter behandling af personoplysninger ikke må gå videre, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, som den dataansvarlige er berettiget til at forfølge. Om betingelsen om proportionalitet

er opfyldt, må vurderes ud fra den konkrete sammenhæng, hvori oplysningerne behandles.

Det følger af Datatilsynets praksis, at dette princip i forhold til tv-overvågning fører til, at overvågning skal gennemføres på en sådan måde, at den virker mindst muligt integritetskrænkende for den almindelige borger, og at det i første omgang skal overvejes, om det ønskede formål kan nås med mindre indgribende midler end tv-overvågning og registrering.

Persondatalovens § 5, stk. 4, indeholder et krav til datakvaliteten i forbindelse med behandling af personoplysninger. Der skal således ske fornøden ajourføring af oplysningerne med henblik på at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller rettes. Indsamlede oplysninger skal endvidere slettes eller anonymiseres, når det ikke længere er nødvendigt for den pågældende myndighed eller person at være i besiddelse af oplysningerne i en form, der gør det muligt at identificere enkeltpersoner.

2.2.2. Persondatalovens §§ 6-8 indeholder en række bestemmelser om, hvornår indsamling, registrering og videregivelse af personoplysninger kan ske (behandlingsregler). En tv-overvågning kan derfor kun ske, hvis disse betingelser er opfyldt.

Efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 1-7, kan behandling af almindelige, ikke-følsomme personoplysninger (dvs. alle andre oplysninger end følsomme oplysninger omfattet af lovens §§ 7 og 8) ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller hvis behandlingen er nødvendig af nærmere angivne grunde, herunder for at udføre en opgave i samfundets interesse eller for at varetage en berettiget interesse, som overstiger hensynet til den registreredes interesser.

Efter persondatalovens § 7, stk. 1, gælder et almindeligt forbud mod behandling af oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold. § 7, stk. 2-6, indeholder dog visse undtagelser hertil. Behandling kan f.eks. ske, hvis den er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares (stk. 2, nr. 4), eller hvis behandlingen er nødvendig

af hensyn til en offentlig myndigheds varetagelse af opgaver på det straf-feretlige område (stk. 6).

Efter persondatalovens § 8 gælder der særlige behandlingsregler med hensyn til oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold. Sådanne oplysninger må kun behandles, hvis betingelserne i lovens § 7 er opfyldt. Ud over, hvad der følger af § 7, kan en offentlig forvaltningsmyndighed behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold, hvis det er nødvendigt for at varetage den pågældende myndigheds opgaver. Myndigheden kan alene videregive disse oplysninger, hvis betingelserne i § 8, stk. 2, nr. 1-4, er opfyldt, f.eks. hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller videregivelse sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse.

Efter § 8, stk. 4, må private kun behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke hertil, eller hvis behandlingen er nødvendig til varetagelse af en berettiget interesse, som klart overstiger hensynet til den registrerede. Videregivelse af disse oplysninger kan kun ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller videregivelse sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse, jf. stk. 5.

2.2.3. Persondatalovens kapitel 8-10 indeholder en række regler om den registreredes rettigheder, som bl.a. omfatter ret til information om, at der indsamles oplysninger om den pågældende, jf. lovens §§ 28 og 29.

Efter § 29, stk. 1, påhviler det som udgangspunkt den dataansvarlige at oplyse om sin identitet og formålet med behandlingen mv. Det gælder dog ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne, hvis registreringen eller videregivelsen af oplysninger udtrykkeligt er fastsat ved lov, eller hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig. Oplysningspligten kan endvidere begrænses i medfør af lovens § 30, hvis det f.eks. er nødvendigt af hensyn til forebyggelse og efterforskning af straffesager.

Efter persondatalovens § 26 b gælder persondatalovens regler om oplysningspligt uanset en eventuel skiltning i medfør af tv-overvågningslovens regler, jf. herom pkt. 2.1 ovenfor. Selv om den dataansvarlige informerer om tv-overvågning ved at opsætte skilte, skal den pågældende således også opfylde oplysningspligten efter persondatalovens § 29.

Til illustration heraf kan nævnes en sag, hvor en kommune foretog tv-overvågning af flere af dens arealer, hvilket der var oplyst om ved skiltning. Datatilsynet fandt, at de borgere, der befandt sig i området, via skiltningen var blevet informeret, og at yderligere underretning måtte kunne siges at være uforholdsmæssigt vanskelig, jf. persondatalovens § 29, stk. 3. Datatilsynet fandt derimod ikke, at underretning af kommunens ansatte, som blev berørt af tv-overvågningen, kunne siges at være uforholdsmæssigt vanskelig, og disse skulle derfor have oplysninger som anført i § 29, stk. 1.

Den registrerede har endvidere ret til indsigt i de oplysninger, der behandles om den pågældende, og har bl.a. ret til at gøre indsigelse mod, at behandling finder sted, at få korrigeret eller slettet oplysninger, der er urigtige eller vildledende, og at klage til Datatilsynet, jf. lovens §§ 31-35 og 37-40.

2.2.4. Private, der behandler personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, vil være omfattet af bestemmelserne i persondatalovens §§ 41 og 42 om fortrolighed og datasikkerhed. Den dataansvarlige skal således iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. Relevante sikkerhedstiltag kan f.eks. være fysisk sikring af datamedier, adgangskontrol og brug af password samt uddannelse og instruktion.

For offentlige myndigheders tv-overvågning gælder både persondatalovens regler om datasikkerhed og den i medfør heraf udstedte sikkerhedsbekendtgørelse, jf. bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 med senere ændring om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning.

2.2.5. Persondataloven indeholder i kapitel 26 a særlige regler om tv-overvågning. Disse regler blev indsat ved en ændring af tv-overvågningsloven i 2007 (lov nr. 519 af 6. juni 2007) for at sikre borgerne en styrket retsbeskyttelse ved tv-overvågning i kriminalitetsfore-

byggende øjemed. Der blev bl.a. indført særlige regler i persondataloven om videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

Efter persondatalovens § 26 a, stk. 1, må optagelser fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed således kun videregives, hvis personen på optagelserne har givet sit udtrykkelige samtykke, videregivelsen følger af lov eller videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Efter § 26 a, stk. 2, skal billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget. Dette gælder dog efter stk. 3 ikke, hvis opbevaring af en optagelse i et længere tidsrum er nødvendig af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist (f.eks. en sag om bortvisning af en ansat). Bestemmelsen giver adgang til at opbevare oplysninger om den, som tvisten vedrører, men derimod ikke til opbevaring af optagelser af andre personer, som ikke har relation til den pågældende tvist. Opbevaring af såkaldt overskudsinformation skal den dataansvarlige undgå ved i videst muligt omfang at anonymisere de pågældende oplysninger.

I de nævnte tilfælde, hvor opbevaring er nødvendig i et længere tidsrum end 30 dage, skal den dataansvarlige hurtigst muligt og inden 30-dagesfristens udløb underrette den, som tvisten vedrører, og efter anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

2.2.6. Datatilsynet har til opgave at føre tilsyn med persondatalovens overholdelse, behandle klager fra registrerede personer samt afgive udtalelser og udstede tilladelser i forbindelse med anmeldelse af behandlinger til tilsynet, jf. lovens §§ 57-64.

Efter persondatalovens § 62, stk. 3, har Datatilsynet mulighed for at foretage inspektioner (kontrolbesøg) hos alle private dataansvarlige, der behandler personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. Det gælder, selv om tv-overvågning er undtaget fra anmeldelsespligten til Datatilsynet, jf. lovens § 26 c, stk. 1.

Overtrædelse af persondatalovens regler om databehandling, oplysningspligt, sikkerhedsbestemmelser samt reglerne om videregivelse og slet-

ning af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed, kan efter persondatalovens § 70, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Efter persondatalovens § 69 påhviler det endvidere den dataansvarlige at erstatte skade, der forvoldes ved behandling af personoplysninger i strid med persondatalovens bestemmelser, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger.

Herudover kan der efter omstændighederne tilkendes tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, f.eks. i anledning af uberettiget anvendelse af tv-overvågningsoptagelser.

2.3. Straffeloven

Ud over de ovennævnte regler i tv-overvågningsloven og persondataloven indeholder straffeloven visse regler, som efter omstændighederne kan have betydning i forhold til en tv-overvågning.

Efter straffelovens § 264 a straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted. Det samme gælder den, der ved hjælp af kikkert eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer. Straffebestemmelsen i § 264 a finder tilsvarende anvendelse på den, der uden at have medvirket til gerningen skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, som er fremkommet ved overtrædelsen, jf. straffelovens § 264 c.

Efter straffelovens § 264 d straffes endvidere med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, f.eks. selvmordsforsøg.

Den, som ved uterligt forhold krænker blufærdigheden eller giver offentlig forargelse, straffes efter straffelovens § 232 med bøde eller fængsel indtil 4 år. Denne bestemmelse vil efter omstændighederne f.eks. kunne omfatte tv-overvågning af toiletter, baderum eller lignende.

Optagelse af lyd i forbindelse med tv-overvågning kan efter omstændighederne udgøre en overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 1, nr. 3. Efter

denne bestemmelse straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som uberettiget ved hjælp af et apparat hemmeligt aflytter eller optager udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i lukket møde, som vedkommende ikke selv deltager i, eller hvortil vedkommende uberettiget har skaffet sig adgang. En hemmelig optagelse af en samtale vil ikke være strafbar, hvis en af de personer, der deltager i samtalen, har givet samtykke til optagelsen.

2.4. Kommuners adgang til at foretage tv-overvågning

Tv-overvågningslovens generelle forbud mod tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, jf. pkt. 2.1 ovenfor, omfatter ikke offentlige myndigheders tv-overvågning.

For offentlige myndigheder gælder forvaltningsrettens almindelige sagsbehandlingsregler og normer for god forvaltningsskik, herunder bl.a. pligten til kun at varetage saglige hensyn i forbindelse med myndighedsudøvelsen. Endvidere er offentlige myndigheder underlagt et almindeligt proportionalitetsprincip. Herudover finder persondatalovens regler anvendelse også for offentlige myndigheders behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, jf. herom under pkt. 2.2 ovenfor.

For kommuners vedkommende fører persondatalovens regler og almindelige forvaltningsretlige principper til, at kommuner kan foretage tv-overvågning med henblik på at beskytte kommunal ejendom (f.eks. skoler, daginstitutioner, rådhus, busser, biblioteker, materielgårde mv.) mod kriminalitet.

Det må derimod anses for tvivlsomt, om en kommune kan foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder som f.eks. gågader, stisystemer og parkeringspladser med et generelt kriminalitetsbekæmpende sigte eller med det formål at skabe øget tryghed for kommunens borgere, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, s. 5389.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Udvidelse af privates adgang til tv-overvågning

3.1.1. Tv-overvågningslovens regler om privates tv-overvågning er som nævnt ovenfor i pkt. 2.1 udformet ud fra en afvejning af navnlig hensynet til privatlivets fred, herunder borgernes adgang til at kunne færdes i det offentlige rum uden at blive overvåget, over for hensynet til kriminalitetsbekæmpelse mv.

Reglerne blev senest ændret i 2007, hvor der skete en udvidelse af privates adgang til at foretage tv-overvågning af visse områder, der benyttes til almindelig færdsel. Lovændringen byggede på anbefalingerne i tv-overvågningsudvalgets betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Udvalget anfører i denne betænkning bl.a., at det er udvalgets principielle opfattelse, at tv-overvågning af frit tilgængelige steder kun bør være tilladt i det omfang, der kan være fordele ved overvågningen, som må anses for at overstige ulemperne. Det beror imidlertid i sidste ende på en retspolitisk og holdningsmæssig vurdering, hvorledes afvejningen af hensynet til forebyggelse og opklaring af forbrydelser over for hensynet til, at tv-overvågning kan ses som en indskrænkning i privatlivets fred, falder ud.

Udvalget bemærker, at den beskyttelsesinteresse, der kan tale for at begrænse muligheden for at foretage tv-overvågning af arealer, som benyttes til almindelig færdsel, dvs. hensynet til privatlivets fred, uvilje mod overvågning og frygt for misbrug, kan forekomme noget abstrakt, mens det er mere konkrete hensyn, som taler for at tillade tv-overvågning i større omfang, herunder bl.a. hensynet til at forebygge og opklare forbrydelser.

Der henvises om udvalgets generelle overvejelser til betænkningen, s. 113-137.

På baggrund af en udtalelse fra Justitsministeriets Forskningskontor, der bygger på en gennemgang af i alt 18 undersøgelser, litteraturstudier mv. om effekten af tv-overvågning, indeholder betænkningen endvidere nogle overvejelser om effekten af tv-overvågning, jf. betænkningen, s. 120-122.

Det er udvalgets opfattelse, at på trods af den usikkerhed med hensyn til den kriminalpræventive virkning, som de foreliggende undersøgelser er udtryk for, og selv om der kan peges på en række forhold, som må formodes i større eller mindre grad at afsvække virkningen af tv-overvågning, må det antages, at tv-overvågning kan have en vis kriminalpræventiv effekt, navnlig over for visse typer af kriminalitet og ved anvendelse på bestemte typer af lokaliteter. Udvalget antager, at en mærkbar virkning navnlig vil kunne opnås, hvis der vælges tv-overvågningsudstyr, som er teknisk hensigtsmæssigt i forhold til den konkrete situation, og som monteres, betjenes og vedligeholdes efter forskrifterne. Endvidere har det efter udvalgets opfattelse betydning, at tv-overvågning kun anvendes, hvis der det pågældende sted er eller kan opstå et reelt problem, som skønnes at kunne afhjælpes gennem overvågning. Det er imidlertid under alle omstændigheder vanskeligt at vurdere, hvor stor den kriminalpræventive effekt af tv-overvågning er.

Med hensyn til tv-overvågning som opklaringsredskab for politiet bemærker udvalget, at tv-overvågning med billedoptagelse i mange tilfælde har vist sig at være et nyttigt og afgørende efterforskningsmiddel ved opklaring af forbrydelser. Optagelserne øger opklaringens effektivitet og tilvejebringer et direkte og objektivt grundlag for opklaringsarbejdet. Eksemplerne herpå er talrige, både fra Danmark og fra udlandet. De omfatter ikke alene opklaring af alvorlige forbrydelser som f.eks. drab og røverier – også mere hverdagsagtige forhold, som dog i sig selv kan være alvorlige nok, er opklaret ved hjælp af billedoptagelser fra tv-overvågning, f.eks. vold begået uden for diskoteker og i restauranter, tyverier begået af lommetyve og lignende på banegårde og i befærdede gader samt hærværk.

Udvalget anfører, at enhver opklaret forbrydelse rummer en potentiel kriminalpræventiv effekt. Denne kan dels vise sig som en specialpræventiv virkning over for den pågrebne gerningsmand, dels som en generalpræventiv virkning i kraft af, at omverdenens opmærksomhed bliver henledt på tv-overvågningen og den deraf følgende risiko for pågribelse. Der er derfor en vis sammenhæng mellem tv-overvågning som kriminalpræventivt middel og som middel til opklaring af begåede forbrydelser.

Det kan tilføjes, at Rigspolitiet har oplyst, at det er den generelle opfattelse i politikredsene, at der i større omfang end tidligere videregives optagelser til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed, jf. Justitsministeriets redegørelse til Folketingets Retsudvalg om erfaringerne med privates

adgang til at tv-overvåge efter lovændringerne i 2007 (Alm. del – bilag 129 – folketingsåret 2009-10).

Ud over den nævnte betydning for kriminalitetsforebyggelse og opklaringen af kriminalitet anfører udvalget, at tv-overvågning kan fremme en almindelig følelse af tryghed blandt de personer, der færdes i et tv-overvåget område.

3.1.2. Justitsministeriet er enig med tv-overvågningsudvalget i, at private alene bør have adgang til at tv-overvåge frit tilgængelige områder i tilfælde, hvor der er et særligt behov, således at de fordele, som udvalget anfører, må anses for at overstige ulemperne, herunder at tv-overvågning af borgerne kan opleves som en indskrænkning i deres frihed til at kunne færdes frit og uovervåget i det offentlige rum..

3.2. Tv-overvågning i udsatte boligområder

3.2.1. Som anført i pkt. 2.1 ovenfor har boligforeninger mv. efter de gældende regler alene mulighed for at foretage tv-overvågning af områder, som ikke benyttes til almindelig færdsel, f.eks. aflåste cykel-, vaske- eller parkeringskældre. Det er således efter gældende ret ikke tilladt for boligforeninger mv. at foretage tv-overvågning af bl.a. parkeringspladser og stiarealer i boligområdet.

I den senere tid har der fra boligforeninger i udsatte boligområder været fremført ønsker om at kunne tv-overvåge også områder, som benyttes til almindelig færdsel. Dette ønske har bl.a. været begrundet med stigende problemer med uro og hærværk, samt at der i flere boligforeninger, hvor der i dag er etableret tv-overvågning af ikke offentligt tilgængelige arealer som eksempelvis kældre, har været mindre hærværk disse steder, og at overvågningen øger beboernes tryghed.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil tv-overvågning kunne have en kriminalpræventiv effekt over for visse typer af kriminalitet – f.eks. hærværk mod biler – der skaber problemer i visse udsatte boligområder.

På den anførte baggrund foreslås det, at der gives adgang for boligforeninger mv. til efter nærmere fastsatte betingelser at tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel – f.eks. stier og parkeringsarealer – i boligområdet.

Justitsministeriet finder, at der bør stilles krav om forudgående tilladelse fra politidirektøren, og at en sådan tilladelse bør være betinget af, at tv-overvågning af det pågældende område er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Det vil efter forslaget bero på en samlet vurdering af forholdene i det pågældende område, om tv-overvågningen kan anses for væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. I den forbindelse vil der bl.a. skulle lægges vægt på oplysninger om karakteren og omfanget af det pågældende boligområdes kriminalitetsproblemer mv.

Er der alene tale om helt enkeltstående eller bagatelagtig kriminalitet, eller er der tale om kriminalitet, som ligger lang tid tilbage, kan der ikke gives tilladelse til tv-overvågning.

Det foreslås endvidere, at politiets tilladelse skal tidsbegrænses, således at der alene gives mulighed for at foretage tv-overvågning i en vis periode, hvorefter tilladelsen i givet fald kan forlænges for en ny periode. Den vurdering og de hensyn til kriminalitetsbekæmpelse mv., som begrunder tv-overvågningen, kan således ændre sig over tid. Det foreslås, at der højst kan gives tilladelse for 5 år ad gangen.

3.2.2. Det foreslås, at almene boligorganisationer, jf. herved kapitel 1 i lov om almene boliger mv. (lovbekendtgørelse nr. 870 af 11. september 2009), kan få tilladelse til at tv-overvåge områder i et boligområde, der benyttes til almindelig færdsel.

Lov om almene boliger mv. indeholder nærmere regler om boligorganisationens organisation og beboerdemokrati. Det fremgår bl.a. af §§ 9 og 10, at den øverste myndighed afhængig af den nærmere organisation f.eks. kan være medlemmerne, som udøver deres myndighed gennem generalforsamlingen eller et valgt repræsentantskab, eller det valgte repræsentantskab i sig selv. Lovens kapitel 2 indeholder nærmere regler om beboerdemokrati, herunder om valg af beboere til organisationens bestyrelse.

Efter lovens § 16 er en afdeling i en boligorganisation økonomisk uafhængig af andre afdelinger og af boligorganisationen. Efter § 34 kan boligtagerne i en almen boligafdeling på et afdelingsmøde vælge en afdelingsbestyrelse til at udøve medindflydelse. Loven indeholder forskellige regler om afdelingsmødets og afdelingsbestyrelsens opgaver mv., og

nærmere regler om afdelingsbestyrelsens virksomhed fastsættes i øvrigt i vedtægterne for afdelingen.

Det er forudsat, at en ansøgning om tilladelse til at foretage tv-overvågning i en boligforening mv. kan fremsættes af den pågældende boligorganisation på hele organisationens vegne eller af den enkelte afdeling, som ønsker at foretage tv-overvågning på afdelingens område.

Det foreslås, at også andre foreninger, organisationer m.v., der repræsenterer mindst 75 pct. af husstandene i et boligområde, kan få tilladelse til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige arealer i boligområdet, hvis en sådan overvågning er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det kan f.eks. være en ejerforening, en grundejerforening eller et vejlaug. Det kan også være en forening, som er dannet med det formål at repræsentere husstandene i spørgsmålet om tv-overvågning.

Det foreslås som nævnt, at foreningen skal repræsentere mindst 75 pct. af husstandene i området. Denne betingelse indebærer, at uanset om der efter foreningens regler kan træffes beslutning om tv-overvågning med simpelt eller kvalificeret flertal, vil beslutningen om at etablere tv-overvågning være truffet af en betydelig del af de berørte husstande. Det er forudsat, at kravet kan være opfyldt, uanset om det er husstanden som sådan eller eventuelt en repræsentant for hver husstand, som er medlemmer af foreningen, f.eks. en ejerforening.

Det må i givet fald godtgøres over for politiet, at foreningen mv. repræsenterer mindst 75 pct. af husstandene. Der vil normalt ikke være behov for at fremlægge nærmere dokumentation herfor, hvis ansøgning indgives af en almen boligorganisation eller en afdeling i en sådan organisation. Hvis ansøgning indgives af en anden forening, f.eks. en ejerforening eller grundejerforening, må foreningen fremlægge de fornødne oplysninger, f.eks. en medlemsfortegnelse sammenholdt med husstandene i området eller en udskrift af en servitut, som pålægger alle husstande i området at være medlemmer af foreningen.

Det må afgøres efter de gældende vedtægter mv. for den pågældende forening mv., om det falder inden for foreningens formål og rammer at foretage tv-overvågning i boligområdet.

Politiet skal som udgangspunkt ikke påse de foreningsretlige forhold, men det bør i givet fald fremgå af politiets tilladelse, at det er en forud-

sætning for tilladelsen, at foreningen inden for sit formål lovligt kan foretage tv-overvågning, samt at beslutningen herom er truffet i overensstemmelse med foreningens vedtægter.

3.2.3. Det foreslås, at boligforeninger mv. kan få tilladelse til at tv-overvåge f.eks. veje, stier, parkeringspladser og lignende, som benyttes til almindelig færdsel.

Tv-overvågningen vil som udgangspunkt skulle rettes mod selve boligområdet, dvs. områder, som boligforeningen mv. ejer eller har rådighed over - f.eks. (dele af) veje, stier, fortove og andre gangarealer, opholdspladser, parkeringsarealer samt uaflåste porte, kældre og opgange. Der kan endvidere efter forslaget undtagelsesvis gives tilladelse til tv-overvågning af arealer, som ligger i direkte tilknytning til boligområdet. Der må herved lægges vægt på, om tv-overvågning også af disse tilstødende arealer konkret må anses for nødvendig for at kunne nå målet med tv-overvågningen af boligområdet. Der sigtes hermed til afgrænsede arealer, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, og hvor særlige bygningsmæssige forhold gør sig gældende. Det kan f.eks. være en kommunal vej langs et boligkompleks.

Hvis der er tale om tv-overvågning af et privatejet areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, f.eks. en parkeringsplads eller et stisystem, som tilhører en anden privat person eller virksomhed, vil det være en forudsætning for at få tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende areal, at boligforeningen mv. har samtykke fra den, der har rådighed over det pågældende areal.

Det skal fremgå af politiets tilladelse, hvilke arealer den konkrete tilladelse omfatter.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til beboernes privatliv, og der må under ingen omstændigheder være tale om, at personer kan blive tv-overvåget, når de befinder sig i deres eget hjem. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.2 ovenfor om persondatalovens krav om saglighed og proportionalitet samt pkt. 3.5 nedenfor om Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

3.2.4. Den behandling af personoplysninger, som i givet fald vil ske i forbindelse med tv-overvågningen af boligområder, vil skulle ske i over-

ensstemmelse med persondatalovens regler, jf. herved pkt. 2.2 ovenfor. Det indebærer, at behandling af personoplysninger kun kan ske i det omfang, persondatalovens betingelser er opfyldt.

Persondatalovens proportionalitetsprincip indebærer bl.a., at det i alle tilfælde skal overvejes, om det ønskede formål kan nås med mindre indgribende midler end tv-overvågning og den hermed forbundne registrering af personoplysninger, og at tv-overvågning i givet fald skal gennemføres på en sådan måde, at den virker mindst muligt integritetskrænkende for de personer, der overvåges. Det vil endvidere være en overtrædelse af persondataloven, hvis f.eks. repræsentanter for en boligforening mv. gennemser optagelser fra tv-overvågning, uden at det har et sagligt formål, f.eks. for at belure andre beboere i foreningen.

Herudover indebærer persondatalovens krav om behandlingssikkerhed, at de personoplysninger, der indgår i optagelserne, skal være beskyttede mod misbrug og mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab.

Tv-overvågningen vil endvidere i givet fald være omfattet af persondatalovens særlige regler om sletning og videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Optagelserne må således kun videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, videregivelsen følger af lov, eller videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed, jf. persondatalovens § 26 a, stk. 1. Efter § 26 a, stk. 2 og 3, skal optagelserne som udgangspunkt slettes senest 30 dage efter optagelsen.

Uberettiget tv-overvågning og videregivelse af oplysninger mv. vil kunne straffes efter tv-overvågningsloven og persondataloven samt afhængig af de konkrete omstændigheder efter straffeloven, jf. pkt. 2 ovenfor.

Boligforeninger mv., som foretager tv-overvågning efter de foreslåede regler, vil i givet fald være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligt og tv-overvågningslovens § 3 om skiltning mv. i forbindelse med tv-overvågning, jf. herom pkt. 2.1.3 og 2.2.3 ovenfor.

Tv-overvågningslovens § 3 indebærer, at boligforeninger, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvor der er almindelig adgang, ved skiltning eller på anden tydelig måde skal oplyse om overvågningen. Det vil afhænge af boligområdets størrelse og indretning, hvor mange skilte

der i givet fald skal opsættes i boligområdet. Der bør normalt opsættes skilte ved adgangsveje mv. til boligområdet og på parkeringspladser mv., der overvåges.

Herudover indebærer persondatalovens § 29, at boligforeningen mv. forud for tv-overvågningens iværksættelse som udgangspunkt også bør give særskilt meddelelse til beboere og andre personer, der fast kommer i boligområdet, herunder f.eks. personer, der udfører arbejde i boligområdet, bl.a. om formålet med overvågningen, muligheden for videregivelse af optagelserne til politiet, opbevaringsperiodens længde, og hvor i området overvågningen foregår.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til tv-overvågningslovens § 2, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

3.3. Tv-overvågning ved idrætsanlæg mv.

3.3.1. Der har i de senere år været en række tilfælde af såkaldte hooliganuroligheder i form af vold og hærværk i forbindelse med afvikling af idrætsbegivenheder, navnlig i forbindelse med visse større fodboldkampe. Ofte er der tale om, at visse grupper af personer bruger den pågældende idrætsbegivenhed som anledning til voldelig adfærd.

Ved lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder fik politiet og arrangørerne en række yderligere redskaber til at forebygge vold og uroligheder ved fodboldkampe m.v. Med denne lov blev der bl.a. indført en karantæneordning samt regler om autorisation og uddannelse af kontrollører.

Med henblik på en yderligere styrkelse af indsatsen på dette område foreslås det, at idrætsanlæg med tilladelse fra politidirektøren kan foretage tv-overvågning af egne indgange, facader, indhegninger mv. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Efter de gældende regler kan der ske tv-overvågning inden for den pågældende idrætsarena mv., men ikke af områder uden for idrætsanlægget, som benyttes til almindelig færdsel, bortset fra tv-overvågning uden billedoptagelse af idrætsanlæggets egne indgange, facader, indhegninger mv., jf. tv-overvågningslovens § 2, nr. 4.

Den foreslåede udvidede mulighed for tv-overvågning vil navnlig forbedre mulighederne for, at kontrollører og tilkaldt politi hurtigt kan sendes til de steder omkring idrætsanlægget, hvor uroligheder foregår, og tv-optagelserne vil også kunne være en hjælp for politiet i forbindelse med efterfølgende efterforskning. Tv-overvågningen vil dermed også kunne være med til at skabe øget tryghed for det store flertal af fredelige sportstilskuere.

3.3.2. Det foreslås, at der kan gives tilladelse til tv-overvågning af visse områder ved idrætsanlægget, der benyttes til almindelig færdsel, hvis tv-overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det er ikke en betingelse, at der foreligger konkrete oplysninger om, at der planlægges eller i øvrigt er optræk til uroligheder i forbindelse med bestemte kommende begivenheder, men det kan også være tilstrækkeligt, at der f.eks. tidligere på det pågældende idrætsanlæg har været væsentlige problemer med vold, hærværk og uroligheder i forbindelse med arrangementer.

Det vil i alle tilfælde bero på en samlet konkret vurdering, om der er grundlag for at tillade tv-overvågning ved idrætsarenaen. I vurderingen heraf kan både indgå oplysninger, som idrætsanlægget selv fremlægger, og oplysninger, som politiet i forvejen er i besiddelse af, om risikoen i forbindelse med de pågældende idrætsbegivenheder mv.

Det findes ikke at være nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at politiets tilladelser til tv-overvågning ved idrætsanlæg skal begrænses således, at de kun gælder på bestemte tidspunkter omkring konkrete arrangementer.

Det foreslås, at en tilladelse skal tidsbegrænses til højst 5 år ad gangen, jf. herved pkt. 3.2.1 ovenfor.

3.3.3. Forslaget omfatter ethvert privat idrætsanlæg, hvorved skal forstås, at anlægget/arenaen navnlig anvendes som ramme om idrætsbegivenheder mv., som er åbne for publikum. Motionscentre og lignende er således ikke omfattet af forslaget.

Det foreslås, at idrætsanlæg skal kunne få tilladelse til at foretage tv-overvågning af egne indgange, facader, indhegninger mv. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil. Egne indgange, facader, indhegninger mv. svarer til de områder, som efter de gældende regler kan tv-overvåges, hvis det sker uden billedoptagelse, jf. tv-overvågningslovens

§ 2 nr. 3. Endvidere vil en tilladelse til at tv-overvåge efter forslaget også kunne omfatte arealer, som ligger i direkte tilknytning til idrætsanlæggets egne indgange mv., parkeringspladser eller (dele af) veje, stier og fortove, som fører til og fra idrætsanlægget, hvis tv-overvågning af disse områder må anses for nødvendig for at nå det kriminalitetsbekæmpende mål med overvågningen.

Det vil bero på en konkret vurdering af de lokale forhold ved det pågældende idrætsanlæg, hvilke arealer der vil kunne tv-overvåges, herunder i hvilken afstand fra idrætsanlægget der kan tv-overvåges. Det må indgå i vurderingen heraf, hvor der erfaringsmæssigt opstår uroligheder i forbindelse med idrætsbegivenheder det pågældende sted, men der skal som nævnt være tale om arealer, der ligger i direkte tilknytning til idrætsanlægget.

Det vil skulle fremgå af tilladelsen, hvilke konkrete arealer der må tv-overvåges.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til privatlivets fred, og hvis overvågningen skal omfatte andre privatejede områder end dem, som idrætsanlægget har rådighed over, f.eks. en tilstødende privatejet parkeringsplads, vil det være en betingelse, at idrætsanlægget har samtykke fra den, der har rådighed over det pågældende område, jf. herved også pkt. 3.2.3 ovenfor.

Den behandling af personoplysninger, som i givet fald vil foregå i forbindelse med tv-overvågningen af idrætsanlæg, vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne i persondataloven, jf. herom pkt. 2.2 ovenfor. Idrætsanlæg, som foretager tv-overvågning, vil i givet fald også være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligt og tv-overvågningslovens § 3 om skiltning mv. i forbindelse med tv-overvågning, jf. pkt. 2.1.3 og 2.2.3 ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke offentlige idrætsanlæg mv., idet den gældende tv-overvågningslov som nævnt ovenfor i pkt. 2.1 (bortset fra skiltningskravet) ikke omfatter offentlige myndigheders tv-overvågning. I givet fald vil kommuner imidlertid kunne foretage tv-overvågning af områder omkring kommunale idrætsanlæg i medfør af den foreslåede bestemmelse om kommuners tv-overvågning som led i en

generel tryghedsskabende indsats og i medfør af almindelige forvaltningsretlige regler og principper mv., jf. pkt. 3.4 nedenfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til tv-overvågningslovens § 2, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

3.4. Kommuners tv-overvågning

3.4.1. Som det fremgår af pkt. 2.4 ovenfor, har kommuner efter de gældende regler mulighed for at tv-overvåge egne områder og ejendele for at forebygge tyveri og hærværk mv., f.eks. på biblioteker, i skoler og daginstitutioner og på materielgårde. Derimod kan kommuner ikke tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel, som f.eks. gågader, stier og parkeringspladser med det formål generelt at skabe øget tryghed for kommunens borgere.

Spørgsmålet om kommuners adgang til at tv-overvåge frit tilgængelige områder bl.a. som led i en generel terrorbekæmpelsesindsats blev overvejet af tv-overvågningsudvalget i betænkning nr. 1483/2006. Udvalget pegede på forskellige synspunkter for og imod, som kunne indgå i en endelig stillingtagen hertil. I bemærkningerne til lovforslaget om ændring af tv-overvågningsloven i 2007 (lov nr. 519 af 6. juni 2007) er det bl.a. anført, at det må anses for tvivlsomt, om en kommune med hjemmel i kommunalfuldmagten kan foretage tv-overvågning af frit tilgængelige steder med et generelt kriminalitetsforebyggende formål, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, s. 5389.

Som anført ovenfor kan tv-overvågning efter Justitsministeriets opfattelse bidrage til en generel tryghedsskabende indsats i et område. Der er med henblik på dette aspekt på ny blevet rejst spørgsmål om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning på steder, der benyttes til almindelig færdsel.

I dag kan politiet ud fra en politifaglig vurdering foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder for generelt at forebygge og opklare kriminalitet. Kommuner kan som nævnt tv-overvåge for at beskytte kommunal ejendom, f.eks. for at forebygge tyveri fra og hærværk på kommunale bygninger. Kommunerne må derimod ikke tv-overvåge frit tilgængelige områder som f.eks. gågader, stisystemer og parkeringspladser med et generelt kriminalitetsbekæmpende sigte eller med det formål generelt at bidrage til, at borgerne føler sig trygge ved at færdes på gader og veje.

Kommunerne spiller i dag en væsentlig rolle i det kriminalitetsforebyggende arbejde, f.eks. på det sociale område og i SSP-regi (det kriminalitetsforebyggende samarbejde mellem skole, socialvæsen og politi), og en række andre af de nuværende kommunale opgaver og aktiviteter har betydning for en generel tryghedsskabende indsats i det offentlige rum – det gælder f.eks. renholdelse af offentlige arealer, gadebelysning og byplanlægning.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør kommuner, som ønsker det, have mulighed for at tv-overvåge offentlige områder, der benyttes til almindelig færdsel, som led i kommunens generelle tryghedsskabende indsats over for borgerne.

Det foreslås på denne baggrund, at kommunerne får mulighed for at tv-overvåge offentlige områder, der benyttes til almindelig færdsel, f.eks. gågader, butiksgader og ”gå-i-byen”-gader, med henblik på at fremme borgernes tryghed. En sådan tv-overvågning vil i sig selv kunne bidrage til at skabe øget tryghed for borgerne og vil i givet fald desuden kunne være en hjælp for politiet i tilfælde, hvor der begås kriminalitet i området.

Kommunerne kan efter den foreslåede bestemmelse tv-overvåge offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Kommunerne kan derimod ikke tv-overvåge private områder, herunder private veje og private fællesveje, med henblik på at fremme borgernes tryghed. En sådan tv-overvågning må iværksættes af beboerne i det pågældende område efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2 og 3, jf. pkt. 3.2 og 3.3 ovenfor.

Det foreslås, at kommunerne inden iværksættelse af tv-overvågningen skal drøfte denne nærmere med politiet, som kan bidrage med særlige synspunkter f.eks. med hensyn til, hvor i kommunen der især kan være behov for en særlig tryghedsskabende indsats.

Det bemærkes, at politidirektøren efter tv-overvågningslovens § 4 a kan henstille, at offentlige myndigheder eller private foretager tv-overvågning i overensstemmelse med gældende lovgivning. Det er i det pågældende lovforslags bemærkninger til denne bestemmelse forudsat, at en offentlig myndighed i almindelighed efterkommer en sådan henstil-

ling, medmindre der foreligger helt særlige forhold, jf. Folketingstidende 2005/2006, Tillæg A, s. 7232.

Den foreslåede adgang for kommunerne til at tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel, vil i givet fald alene være en mulighed for interesserede kommuner, men kommunerne er ikke forpligtede til at bruge muligheden, idet formålet med tv-overvågningen er at bidrage til kommunens generelle tryghedsskabende indsats over for borgerne. Det er derfor forudsat, at politiet ikke i medfør af tv-overvågningslovens § 4 a fremkommer med henstillinger til kommuner om at bruge den foreslåede adgang til at tv-overvåge som led i en generel tryghedsskabende indsats.

Der foreslås ingen ændringer af kommunernes gældende muligheder for efter almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder reglerne i persondataloven, at foretage tv-overvågning f.eks. af kommunal ejendom med henblik på kriminalitetsforebyggelse. I disse tilfælde vil politiet som hidtil kunne komme med henstillinger i medfør af tv-overvågningslovens § 4 a.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til tv-overvågningslovens § 2 a), og bemærkningerne hertil.

3.4.2. Kommunernes tv-overvågning af frit tilgængelige områder vil i givet fald skulle ske i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i persondataloven mv., jf. herom pkt. 2.2 ovenfor.

Persondatalovens generelle proportionalitetsprincip indebærer bl.a., at en kommune i givet fald skal overveje, om det ønskede formål kan opnås med mindre indgribende midler end tv-overvågning, og overvågningen skal gennemføres på en sådan måde, at den virker så lidt indgribende som muligt for de personer, der overvåges. Tv-overvågningen skal endvidere være i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper om saglighed og proportionalitet. Det vil endvidere være i strid med persondataloven, hvis medarbejdere i kommunen f.eks. gennemser optagelser fra en tv-overvågning, uden at det har et sagligt formål.

Persondatalovens krav om behandlingssikkerhed indebærer, at kommunerne vil skulle sikre, at de personoplysninger, der indgår i tv-optagelserne, skal være beskyttet mod misbrug og mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør det fastslås i persondataloven, at kommunens tv-overvågning i medfør af den foreslåede regel i tv-overvågningsloven ud over de almindelige regler i persondataloven også er omfattet af de særlige regler i loven om sletning og videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, jf. pkt. 2.2.5 ovenfor. Det indebærer bl.a., at billedoptagelser som udgangspunkt kun må videregives til politiet og kun i kriminalitetsopklarende øjemed. Optagelser med personoplysninger skal desuden som udgangspunkt slettes senest 30 dage efter optagelsen.

Kommunerne vil i givet fald også være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligt og tv-overvågningslovens § 3 a om pligt til skiltning mv., jf. herom pkt. 2.1.3 og 2.2.3 ovenfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2 (forslag til persondatalovens § 26 a, stk. 4), og bemærkningerne hertil.

3.5. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis indebærer konventionens artikel 8 i et vist omfang også en beskyttelse af det enkelte menneskes personlige relationer med andre mennesker og omverdenen, og der kan derfor også på offentligt tilgængelige steder stilles visse krav til respekten for den enkelte borgers privatliv. Der lægges i den forbindelse bl.a. vægt på, hvilke rimelige forventninger den enkelte kan have til respekten for sit privatliv.

Som eksempel kan nævnes, at en person, der går på en gade, uundgåeligt vil være synlig for andre tilstedeværende på det pågældende offentligt tilgængelige sted, jf. *P.G. og J.H. mod Storbritannien*, dom af 25. september 2001, præmis 57.

Menneskerettighedsdomstolen ses ikke at have taget stilling til, om selve indsamlingen af data om personer på offentligt tilgængelige steder ved tv-overvågning med billedoptagelse af en permanent karakter skal anses for et egentligt indgreb i retten til respekt for privatlivet. Menneskerettighedsdomstolens praksis omhandler således ikke selve optagelsen, men

den efterfølgende brug af optagelserne, f.eks. som bevis i en straffesag mod den pågældende.

Med den foreslåede adgang for boligforeninger mv., idrætsanlæg og kommuner til efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning med billedoptagelse af frit tilgængelige områder kan det efter Justitsministeriets opfattelse ikke udelukkes, at overvågningen visse steder vil få et sådant omfang, at den konkret må anses for et indgreb i retten til respekt for privatlivet, jf. konventionens artikel 8, stk. 1.

I så fald følger det af konventionens artikel 8, stk. 2, at et sådant indgreb kun kan foretages, hvis det er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder beskyttelse af den offentlige tryghed og forebyggelse af uro eller forbrydelse.

Tv-overvågningen vil have klar lovhjemmel i de foreslåede bestemmelser og vil ske med henblik på kriminalitetsbekæmpelse og/eller med henblik på at sikre den offentlige tryghed for borgerne i de berørte områder, jf. pkt. 3.2-3.4 ovenfor.

For så vidt angår kravet om nødvendighed (proportionalitetskravet) bemærkes, at de foreslåede bestemmelser indeholder begrænsninger både med hensyn til hvem og hvor, der kan foretages tv-overvågning.

Efter de foreslåede regler vil tv-overvågning af visse offentligt tilgængelige områder foretaget af boligforeninger mv. og idrætsanlæg forudsætte tilladelse fra politidirektøren, og tv-overvågningen skal være væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Politidirektøren vil i den forbindelse bl.a. skulle påse, at tv-overvågningen ikke udstrækkes videre, end hvad disse kriminalpræventive hensyn kan begrunde. For så vidt angår kommuners tv-overvågning af områder, der benyttes til almindelig færdsel, som led i en tryghedsskabende indsats, kan dette ske efter forudgående drøftelse med politidirektøren, og skal i øvrigt ske i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og principper om bl.a. saglighed og proportionalitet.

Tv-overvågningen skal endvidere indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til beboernes privatliv. Desuden indeholder tv-overvågningsloven og persondataloven en omfattende regulering, som sikrer borgerne mod misbrug i forbindelse med tv-

overvågning, herunder ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning mv.

For så vidt angår tv-overvågning i udsatte boligområder bemærkes, at overvågningen kun vil kunne foretages af almene boligorganisationer eller andre foreninger mv., der repræsenterer mindst 75 pct. af husstandene i området. Det sikres hermed, at beboerne er inddraget i beslutningen om at foretage tv-overvågningen, jf. pkt. 3.2.2 ovenfor.

Sammenfattende er det på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede udvidelse af adgangen til tv-overvågning – i det omfang tv-overvågningen må antages at udgøre et indgreb i retten til respekt for privatlivet – vil opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

4. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

(...)

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	(...)
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	(...)
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

7. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Datatilsynet, Institut for Menneskerettigheder, Det Kriminalpræventive Råd, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet, Dansk Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks Lejerforeninger, Danske Ældreråd, Ejendomsforeningen Danmark, Grundejernes Landsorganisation, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Jydske Grundejerforeninger, Landsforeningen Ældre Sagen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Sammenslutningen af Ældreråd i Danmark, Statens Byggeforskningsinstitut, Ældreboligrådet, Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Boldspil-Union, Divisionsforeningen og Danske Fodbold Fanklubber.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I lovforslagets bilag 1 er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de nugældende bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1 (tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3)

Det foreslås, at politidirektøren efter ansøgning kan give almene boligorganisationer og andre foreninger, organisationer m.v., der repræsenterer mindst 75 pct. af husstandene i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af boligområdet og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

De organisationer og foreninger, som efter forslaget kan opnå en sådan tilladelse, er almene boligorganisationer, jf. herved kapitel 1 i lov om almene boliger mv. (lovbekendtgørelse nr. 870 af 11. september 2009), samt andre foreninger, organisationer m.v., der repræsenterer den overvejende del af beboerne i et boligområde. Det kan f.eks. være en ejerforening, en grundejerforening eller et vejlaug, som repræsenterer den overvejende del af beboerne i det pågældende område. Det kan også være en forening, som er dannet med det formål at repræsentere husstandene i spørgsmålet om tv-overvågning.

Det er forudsat, at en ansøgning om tilladelse til at foretage tv-overvågning i en boligforening mv. kan fremsættes af den pågældende boligorganisation på hele organisationens vegne eller af den enkelte afdeling, som ønsker at foretage tv-overvågning på afdelingens område.

Det foreslås, at foreningen skal repræsentere mindst 75 pct. af husstandene i området. Hermed sikres, at uanset om der efter foreningens regler kan træffes beslutning om tv-overvågning med simpelt eller kvalificeret flertal, vil beslutningen om at etablere tv-overvågning være truffet af en betydelig del af de berørte husstande. Det er forudsat, at det nævnte krav vil være opfyldt uanset om det er husstanden som sådan eller eventuelt en repræsentant for hver husstand, som er medlemmer af foreningen, f.eks. en ejerforening, når blot foreningen repræsenterer mindst 75 pct. af husstandene mv. i området.

Det må i givet fald godtgøres over for politiet, at foreningen mv. repræsenterer mindst 75 pct. af beboerne. Der vil normalt ikke være behov for at fremlægge nærmere dokumentation herfor, hvis ansøgning indgives af en almen boligorganisation eller en afdeling i en sådan organisation. Hvis ansøgning indgives af en anden forening, f.eks. en ejerforening eller grundejerforening, må foreningen fremlægge de fornødne oplysninger, f.eks. en medlemsfortegnelse sammenholdt med husstandene i området eller en udskrift af en servitut, som pålægger alle husstande i området at være medlemmer af foreningen.

Det må afgøres efter de gældende vedtægter mv. for den pågældende forening mv., om det falder inden for foreningens formål og rammer at foretage tv-overvågning i boligområdet.

Politiet skal som udgangspunkt ikke påse disse foreningsretlige forhold, men det bør i givet fald fremgå af politiets tilladelse, at det er en forudsætning for tilladelsen, at foreningen inden for sit formål lovligt kan foretage tv-overvågning, og at beslutningen herom er truffet i overensstemmelse med vedtægten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter forslaget beror det på en samlet vurdering af forholdene i det pågældende område, om tv-overvågningen kan anses for væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Der skal i den forbindelse bl.a. skulle lægges vægt på oplysninger om karakteren og omfanget af det pågældende boligområdes kriminalitetsproblemer mv.

Er der alene tale om helt enkeltstående eller bagatelagtig kriminalitet, eller er der tale om kriminalitet, som ligger lang tid tilbage, kan der ikke gives tilladelse til tv-overvågning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Tv-overvågningen vil som udgangspunkt skulle rettes mod selve boligområdet, dvs. områder, som boligforeningen mv. ejer eller har rådighed over. Det kan f.eks. være (dele af) veje, stier, fortove og andre gangarealer.

ler, opholdspladser, parkeringsarealer samt uaflåste porte, kældre og opgange.

Der kan endvidere efter forslaget gives tilladelse til tv-overvågning af arealer, som ligger i direkte tilknytning til boligområdet. Der må herved lægges vægt på, om tv-overvågning også af disse tilstødende arealer undtagelsesvis må anses for nødvendig ud fra forholdene på stedet for at nå målet med tv-overvågningen af boligområdet. Der sigtes hermed til afgrænsede arealer, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, og hvor der gør sig særlige bygningsmæssige forhold eller lignende gældende. Der kan f.eks. være tale om en kommunal vej langs et boligkompleks, hvor man er skjult, så snart man bevæger sig ind i boligområdet.

Hvis der er tale om tv-overvågning af et privatejet areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, f.eks. en parkeringsplads eller et stisystem, som tilhører en anden privat person eller virksomhed, vil det være en forudsætning for at få tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende areal, at boligforeningen mv. har samtykke fra den, der har rådighed over det pågældende areal.

Det skal fremgå af politiets tilladelse, hvilke arealer den konkrete tilladelse omfatter.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til beboernes privatliv, og der må under ingen omstændigheder være tale om, at personer kan blive tv-overvåget, når de befinder sig i deres eget hjem.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås endvidere, at politiets tilladelse skal tidsbegrænses, således at der alene gives mulighed for at foretage tv-overvågning i en vis periode, hvorefter tilladelsen i givet fald må forlænges for en ny periode. Det foreslås, at der højst kan gives tilladelse for 5 år ad gangen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den behandling af personoplysninger, som i givet fald vil ske i forbindelse med tv-overvågningen af boligområder, vil skulle ske i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Boligforeninger mv., som foretager tv-overvågning efter de foreslåede regler, vil i givet fald være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligt og tv-overvågningslovens § 3 om skiltning mv. i forbindelse med tv-overvågning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 2, stk. 3

Det foreslås, at politidirektøren efter ansøgning kan give idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af egne indgange, facader, indhegninger m.v. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Forslaget omfatter ethvert privat idrætsanlæg, hvorved skal forstås, at anlægget/arenaen navnlig anvendes som ramme om idrætsbegivenheder mv., som er åbne for publikum. Motionscentre og lignende er således ikke omfattet af forslaget.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke offentlige idrætsanlæg mv., men den pågældende kommune vil, hvis lovforslaget vedtages, kunne foretage tv-overvågning af tilsvarende områder omkring idrætsanlægget i medfør af den foreslåede bestemmelse om kommuners tv-overvågning som led i en generel tryghedsskabende indsats, og endvidere vil tv-overvågning i et vist omfang kunne foretages i medfør almindelige forvaltningsretlige regler og principper mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det vil efter forslaget bero på en samlet konkret vurdering i forbindelse med politiets behandling af en ansøgning om tilladelse til tv-overvågning, om der er grundlag for at iværksætte tv-overvågning af de pågældende områder omkring idrætsarenaen. I vurderingen heraf kan både indgå oplysninger, som idrætsanlægget selv fremlægger, og oplysnin-

ger, som politiet i forvejen er i besiddelse af om risikoen i forbindelse med de pågældende idrætsbegivenheder mv.

Det er ikke en betingelse, at der foreligger konkrete oplysninger om, at der planlægges eller i øvrigt er optræk til uroligheder i forbindelse med bestemte kommende begivenheder, men det kan også være tilstrækkeligt, at der f.eks. tidligere på det pågældende idrætsanlæg har været væsentlige problemer med vold, hærværk og uroligheder i forbindelse med arrangementer.

Det foreslås, at politiets tilladelse til tv-overvågningen ved idrætsanlæg ikke begrænses til kun at gælde, når der foregår særlige idrætsbegivenheder mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at idrætsanlæg skal kunne få tilladelse til at foretage tv-overvågning af egne indgange, facader, indhegninger mv. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil. Egne indgange, facader, indhegninger mv. svarer til de områder, som efter de gældende regler kan tv-overvåges, hvis det sker uden billedoptagelse, jf. tv-overvågningslovens § 2 nr. 3. Endvidere vil en tilladelse til at tv-overvåge efter forslaget også kunne omfatte arealer, som ligger i direkte tilknytning til idrætsanlæggets egne indgange mv., parkeringspladser eller (dele af) veje, stier og fortove, som fører til og fra idrætsanlægget, når tv-overvågning af disse områder må anses for nødvendig for at nå målet med overvågningen.

Det vil bero på en konkret vurdering af de lokale forhold ved det pågældende idrætsanlæg, hvilke arealer der vil kunne tv-overvåges, herunder i hvilken afstand fra idrætsanlægget der kan tv-overvåges. Det må indgå i vurderingen heraf, hvor og hvordan der erfaringsmæssigt opstår uroligheder i forbindelse med idrætsbegivenheder det pågældende sted, men der skal som nævnt være tale om arealer, der ligger i direkte tilknytning til idrætsanlægget.

Det vil skulle fremgå af tilladelsen, hvilke konkrete arealer der må tv-overvåges.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til privatlivets fred, og hvis overvåg-

ningen skal omfatte andre privatejede områder, f.eks. en privatejet parkeringsplads, vil det være en betingelse, at idrætsanlægget har samtykke fra den, der har rådighed over det pågældende område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås endvidere, at politiets tilladelse til tv-overvågning ved idrætsanlæg skal tidsbegrænses, således at der alene gives mulighed for at foretage tv-overvågning i en vis periode, hvorefter tilladelsen i givet fald må forlænges for en ny periode. Det foreslås, at der højst kan gives tilladelse for 5 år ad gangen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den behandling af personoplysninger, som i givet fald vil foregå i forbindelse med tv-overvågningen af idrætsanlæg, vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne i persondataloven. Idrætsanlæg, som foretager tv-overvågning, vil i givet fald også være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligt og tv-overvågningslovens § 3 om skiltning mv. i forbindelse med tv-overvågning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til tv-overvågningslovens § 2, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

Til nr. 2 (tv-overvågningslovens § 2 a)

Det foreslås, at en kommune efter drøftelse med politidirektøren kan foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at fremme trygheden for borgerne. En kommune kan derimod ikke tv-overvåge private områder, herunder private veje og private fællesveje, med henblik på at fremme borgernes tryghed. En sådan tv-overvågning må iværksættes af beboerne i det pågældende område efter den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2 og 3, jf. pkt. 3.2 og 3.3 ovenfor.

Efter forslaget skal kommunen inden iværksættelse af tv-overvågningen drøfte denne nærmere med politiet, som bl.a. kan bidrage med særlige

synspunkter f.eks. med hensyn til, hvor i kommunen der især kan være behov for en særlig tryghedsskabende indsats.

Forslaget om at give kommunerne adgang til at tv-overvåge frit tilgængelige områder som led i en generel tryghedsskabende indsats for borgerne vil i givet fald alene være en mulighed for interesserede kommuner, men kommunerne er ikke forpligtede til at bruge muligheden, idet formålet med tv-overvågningen er at bidrage til kommunens generelle tryghedsskabende indsats over for borgerne. Det er forudsat, at politiet ikke i medfør af tv-overvågningslovens § 4 a fremkommer med henstillinger til kommuner om at bruge den foreslåede adgang til at tv-overvåge som led i en generel tryghedsskabende indsats.

Der foreslås ingen ændringer af kommunernes gældende muligheder for efter almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder reglerne i persondataloven, at foretage tv-overvågning f.eks. af kommunal ejendom med henblik på kriminalitetsforebyggelse. I disse tilfælde vil politiet som hidtil kunne komme med henstillinger i medfør af tv-overvågningslovens § 4 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til tv-overvågningslovens § 2 a), og bemærkningerne hertil.

Kommunernes tv-overvågning i medfør af den foreslåede regel i tv-overvågningsloven vil efter lovforslagets § 2 ud over de almindelige regler i persondataloven også være omfattet af de særlige regler i loven om sletning og videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, jf. bemærkningerne nedenfor til denne bestemmelse.

Kommunerne vil i givet fald også være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligten og tv-overvågningslovens § 3 a om pligt til skiltning mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og til lovforslagets § 2 (forslag til persondatalovens § 26 a, stk. 4), og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Til nr. 1 (persondatalovens § 26 a, stk. 4)

Kommunernes tv-overvågning af frit tilgængelige områder efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a (jf. lovforslagets § 1, nr. 2) vil i givet fald skulle ske i overensstemmelse med bestemmelserne i persondataloven mv., jf. herom pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i den forbindelse, at en kommunes tv-overvågning af frit tilgængelige områder som led i en generel tryghedsskabende indsats for kommunens borgere også er omfattet af de særlige regler i persondataloven om sletning og videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, jf. § 26 a, stk. 1-3. Det indebærer bl.a., at billedoptagelser som udgangspunkt kun må videregives til politiet og kun i kriminalitetsopklarende øjemed. Optagelser med personoplysninger skal desuden som udgangspunkt slettes senest 30 dage efter optagelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse angår lovens territoriale gyldighed.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober
2007 foretages følgende ændringer:

§ 1. Private må ikke foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Stk. 2. Ved tv-overvågning forstås vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Lovens regler om tv-overvågning finder tilsvarende anvendelse på opsætning af sådant apparat med henblik på overvågning.

§ 2. Bestemmelsen i § 1 gælder ikke:

1) Tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, på hvilke der drives erhvervsvirksomhed, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over området.

2) Tv-overvågning af automater, hvor penge kan hæves (pengeautomater) eller kan veksles til en anden valuta (vekselautomater), eller af køretøjer, der udelukkende anvendes til transport af penge (pengetransportbiler), såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, og såfremt tv-overvågningen er indret-

tet således, at den alene er rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.

3) Tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoner, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af

a) egne indgange og facader samt

b) arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

4) Tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, når den foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegning eller lignende.

1. I § 2 indsættes som nye stykker:

”*Stk. 2.* Politidirektøren kan efter ansøgning give almene boligorganisationer og andre foreninger, organisationer m.v., der repræsenterer mindst 75 pct. af beboerne i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af boligområdet og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Stk. 3. Politidirektøren kan efter ansøgning give idrætsanlæg tilladelse til i forbindelse med afvikling af idrætsbegivenheder at foretage tv-overvågning af egne indgange, facader, indhegninger, m.v. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminali-

tetsbekæmpelse. Stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”

2. Efter § 2 indsættes:

”§ 2 a. En kommune kan efter drøftelse med politidirektøren foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i området.”

§ 2

I lov om behandling af personoplysninger, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 503 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

§ 26 a. Billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, må kun videregives, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke,
- 2) videregivelsen følger af lov eller
- 3) videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Stk. 2. Optagelser som nævnt i stk. 1 skal slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 2, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist. Den dataansvarlige skal i så fald inden for den i stk. 2 angivne frist underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af op-

tagelsen til den pågældende.

1. I § 26 a indsættes som nyt stykke:

”Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på kommuners tv-overvågning omfattet af tv-overvågningslovens § 2 a.”

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for rigsmyndighedernes behandling af oplysninger på Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger. Lovens § 2 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.